

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ હે આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૩ જી. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૨—પોષ. અંક ૬ ઠા.

પ્રભુસ્તુતિ.

સગૃધરા.

નીહાળે એક કાળે^૧ જગ^૨ કર કમળે^૩ લોલ મુક્તા સમાન,^૪
આપે પોતે વળી ને નિજ સુગિર^૫ થયી જન્તુને જ્ઞાનદાન;
જને અર્થ વિધિથું સુર અસુર તથા માનવી મર્ત્ય લોકે,
શ્રીમાન્ શ્રી વર્દ્ધમાન પ્રમુખ જિતવરો નિત્ય રક્ષા કરે તે. તંત્રી.

સંતુષ્ટ વૃત્તિ.

સંતોષ એવ પુરુષસ્ય પરં નિધાનમ્ ॥

સંયોજિતકરૈઃ કે કે પ્રાર્થ્યન્તે ન સ્પૃહાવહૈઃ ॥

અપાત્રજ્ઞાનાપાત્રસ્ય નિઃસ્પૃહસ્ય તૃણં જગત્ ।

૧ એક કાળે=એક સમયે. ૨ જગ=જગતને, ૩ કરકમળે=કર રૂપી કમળને વિષે-અર્થાત્ હથેળીને વિષે. ૪ લોલ મુક્તાસમાન=અસ્થિર (એટલે કે મુક્તા ને ગોળાકાર છે તેથી) દ્વર્ચા કરતું-હાલ્યા કરતું-એવું જે મુક્તા રૂપ તેને નીહાળે તેમ. ૫ સુગિર=ઉત્તમ ગિરા-વાણી.

૧૨૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

परस्पृहा महादुःखं निःस्पृहत्वं महासुखम् ।

एतदुक्तं समासेन लक्षणं सुखदुःखयोः ॥

શ્રીમદ્ ષશોવિજયજી.

ગઝલ.

નર્થી નિર્દોષ આનન્દે, હૃદય મુજ ઝીલતું છેદે,
મહારાજ તણાં રાજ્યો સમું સુખ કે' તું શાને કે ?
ધરા નિજ બાળને અર્પે સરવ સંસારના સુખ જે—
તથા સેજે વિના યત્ને મલ્યાં સંસારના સુખ જે—
બધાં છોને દીલે લાવો, દીલે ધ્યાવો, તથાપિ ના;
શકે મારાં મને જાયા—સુખોર્થ તુલના દેા દ્યાં.
અધિકારી જનોનાં લિલવોથી હીન છું તોયે,
કદિ અલ્પ્યર્થના ઈચ્છે ન શાણું ચિત્ત માડું એ.
ચહું હું નિસ્પૃહિ વૃત્તિ, મને હમ્મેશ છે તૃપ્તિ;
નથી બીજો કદિ આલમ્બ મૂલારા માનસે ના દંભ.
ત્યજી મર્યાદ ના કોદિ, ઉચિતતાને દૂરે મૂકી;
(છું) જીવન નિર્વાહને અર્થે અપેક્ષિત વસ્તુ નો યોગી.
નહિં ગર્વિષ્ટ શાસનને સહું મેં દીનતા દાખી;
કશું જે ન્યૂન છે મુજને, પૂરે મન તેહ વેગેથી.
અહા ! આવા મને પ્રેર્યો સુખે ઘેર્યો વિચારું છું
મહારાજ તણાં રાજ્યો સમું સુખ શું ન પામું હું ?
બહોળી છે સમૃદ્ધિ તે અતિ ઉદ્વેગકારી જે;
ત્વરાએ જે ચઢે છે તે પડે છે શીઘ્ર, ધારી જે;

પ્રભુસ્તુતિ.

૧૨૩

~~~~~

નિરાહારે પીડાતા જે દુઃખી જેવાં, દુઃખી તેવાં;
 અતિ આહાર લેનારાં; સમજ, દ્રષ્ટાન્ત આ લેવાં.
 દિપાવ્યાં આસનો ઊંચાં, અખત્યારો હજારો શા;
 દષ્ટાવ્યા દુષ્ટ હૈયે તોય, નીહાળે નેત્ર મારા ના ?
 ઉપાર્જ્યા દ્રવ્ય આયાસે વળી રક્ષા ભયે આશે;
 રહે જન એહ અભ્યાસે: નહિં મુજ દીલ તે અહારો.
 બીજનાં દુઃખને દેખી, હસું ના, ના કરું શેખી;
 બીજનાં સુખને દેખી, યહાજાં ના અસૂયાથી.
 સમુદ્રે નાવને જળનાં તરંગો: તો ઉછાળે છે,
 નમાનસ નાવને મારાં, ઉપાધિ કાઈ કાળે છે.
 તથી દુશ્મન મારે કા, પછી શી ભીતિ મારે કાં;
 નથી કા મિત્ર મારે તો, જગું ક્યાં ગીત ત્યારે તો.
 ન ગહું જીન્દગાની આ, ભરીને દુઃખના ભરથી;
 ન સ્પહું જીન્દગાની આ, કરીને મૃત્યુના ડરથી.
 સમૃદ્ધિશાલી યાચે જો, અકિંચન હું ન યાચું કા;
 છને દ્રવ્યે દરિદ્રી આ, વિના એ હું ધનેશ અહો.
 જુઓ એ દીન, હું અર્થશ, કા' માગે ભલે, આપું;
 નથી ત્યાં કાંઈ, મારે ત્યાં બધું; તે મ્હાનિ હું કાપું.
 કશું માફ હવે તે રૂહો, નથી શોધે બીજ જાવું;
 ચહું સંતોષની ભૂમિ, નથી લોભાદ્રિએ જાવું.
 દુઃખે યે ધૈર્યને ધારી, વૃથા શ્રમ હું ન કરનારો;
 ગણું આ શાન્ત માનસને: ખજાનો ક્યાં ન મળનારો. તંત્રી.

૧૨૪

આત્માનંદ પ્રકરણ.

~~~~~

ગિરનારની શુદ્ધા.

(એક સ્વપ્ન).

ઉન્હાળાની એક સહવારે, સંસાર રૂપી દાવાનળની જ્વાળા-
ઓમાં બહુ તપી ગએલો, અને તેથી સચ્ચિદાનંદ પૂર્ણ, પવિત્ર,
પરમાનંદ સ્વરૂપ, કર્ણેન્દ્રિયને અતિ પ્રિય, સદ્ગુરના વચનામૃતનું
પાન કરવામાં બહુજ આતુરતાવાળો, પણ કંઈક જ્ઞાનાવરણી
કર્મેના યોગથી, માત પિતાદિ કુટુંબ પરિવાર સંસાર રૂપી સમુદ્ર
તરી જવામાં નૌકાની સમાન અનુકૂળ સહાયક છે યા પાપાણની
પેટે પ્રતિકૂળ થઈએ પારાવારને વિષે બુડાડનારાછે એ વિષયની નિર-
ન્તર વિચારણામાં ને મનનમાં રહેવાથી ભ્રમિત ચિત્તવાળો એક
યુવાન બીજા સર્વ કાર્યોમાં નિસ્પૃહ અને કેવળ અસ્વસ્થ બની જઈ
પોતાના શયનગૃહને વિષે એક આરામચેત્તર પર પડ્યો હતો. કાળ-
ની અતિત્વરિત-પણ નહિ-અતિત્વરિત એકલી નહિ- સતત
અવિશ્રાન્ત ગતિને નિરન્તર સૂચવનારા તેના દિવાનખાનાના
સુંદર શણગાર રૂપ ઘટિકાયત્ર (ઘડીયાળ) માં દશ ટકોરા થયા.
પોતે પોતાનાં સર્વ આનંદક કર્મ સામાયિક, પૂજા, ભોજન આદિથી
પરવારી એ ઘડી આડે પડ્યો થવાને અહીં આવ્યો હતો. આખા
ઘરમાં પણ ઘરના સૌ માણસો કામથી પરવારેલાં હોવાથી સઘળું
શાંત હતું, અને કશો શબ્દ કાને પડતો નહોતો.

આવે સમયે આપણા યુવકને પ્રથમ તે પેતાની જાતનો વિચાર
આવ્યો “હું કાણ ? ક્યાંથી આવ્યો ? ક્યાં જઈશ ? આ સંસાર
રૂપ સમુદ્રને તરવા માટે મારે શું કરવું ? સદ્ગતિનો ઉપાય શું ? ”
આમ એક તરફ દેહનો તો બીજી તરફ દૈવનો-એવા વિચારના

ગિરનારની યુદ્ધ.

૧૨૫

ધેતમાં તે પડયો. આંખ મળવાની તૈયારીમાં હતી—પણ કંઈ નિદ્રા-
વશ થયો નહોતો. વળી પણ એના અંતઃકરણમાં અન્ય અન્ય
વિચારોમિંચો ઉછળવા લાગી કે, સત્ય શું ? નિત્ય શું ? પરમપદ,
ચિદાત્મા, પરમાત્મા, તે શું ? તે જાણવા, જોવાનું સાધન શું ? અને
સિદ્ધાન્ત શો ? આવા આવા વિચારોથી તેના મનમાં એવો તો ઉદ્વેગ
થયો કે તેનું હૃદય આવડું થઈ ગયું. તે બોલી ઉઠ્યો “ શુ મારા
જવા ખીજ પણ મનુષ્યો હશે કે જોવાને કોઈ એવું ઉત્તમ સાધન
પ્રાપ્ત થતું નહીં હોય કે જેના વડે તે હૃદય અને આત્માને શાંતિ
પ્રમાદી શકે ? ”

પણ ભટકતા આવરા મન—ચિત્ત આત્માને શાન્ત કરવાના
વિધિનો જિજ્ઞાસુ પરમ રહસ્ય જાણવાને ઈચ્છાતુર, પરમસત્યને
શોધવા માટે વ્યવહારિક બુદ્ધિવાળો આપણો યુવક જાણતો નહો-
તો કે આવા ગૂઢ વિષય અંચળ બુદ્ધિના માનવીને પણ અગમ્ય
છે. એણે હજારો સંકલ્પ વિકલ્પ કર્યાં પણ તેની દૃષ્ટિ ક્યાંઈ પહોંચી
નહિં. એટલામાં ઘટિકાયંત્રમાં ટણક ટણક બાર ટકોરા થયા,
ને તેની સાથે બહુ વિચારરૂપ પર્યટનથી શ્રમિત થયેલ તેનો મન
રૂપી તુરંગ જરા વિશ્રાંતિને અર્થે અટક્યો, એટલે ક્યારનો લાગ
જેતી, પણ એ ન મળવાથી નિરાશ થઈને ઉભી થઈ રહેલી નિદ્રા
દેવીએ પ્રથમ તેના નેત્રદ્વયને, ને પછી એના તન—મનને પોતાના
પાશમાં લીધાં (અર્થાત્ નેત્ર મીચાયાં, તન અચેત થયું) ને એવી
સ્થિતિમાં તેને સ્વપ્ન આવ્યું—સ્વપ્ન સદૃશ ભાસ થયો.

થોડા વખતમાં નિદ્રા પૂરી થઈ એની સાથે એનું સ્વપ્ન પણ
પૂર્ણ થયું અને આંખ ઉઘડી મઘ ને પોતે આજસ મરડીને બેઠો

૧૨૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~  
 થયો; બેડો થઈને કાંઈ અલૌકિક લોકોત્તર સ્થાનમાંથી. આ મૃત્યુ-
 લોકના પ્રદેશમાં ઉતરી પડ્યો હોય તેમ પોતાની આસપાસ પોતાની
 સર્વ વસ્તુઓ તરફ કાંઈ નવીન દૃષ્ટિથી નીહાળવા લાગ્યો !
 જાણે પોતે કંઈ જોયું કે અનુભવ્યું છે તેની આગળ આ સર્વ વ-
 સ્તુઓ તુચ્છ છે, આ સર્વ મિથ્યા છે એમ તેને ખાસ થયો. તે
 મનમાં બોલ્યો “ અહા ! માત્ર એક અદ્વિત્ય સમયની નિદ્રામાં,
 એક ઘડી માત્રમાં મને કેટલું બધું અને કેવું પરમ જ્ઞાન મળ્યું
 જે ગુરૂરાજના મને દર્શન થયા તેનું શું સુંદર સ્વરૂપ ? શી વિવે-
 કી વાણી ? શો ઉદારતા ભર્યો ઉપદેશ ? શી મારા જેવા અજ્ઞ અ-
 ન્તેવાસી તરફ એમની સ્નેહ ભરી લાગણી ? એમનો જ્ઞાનોપદેશ
 મળવાથી મારું મન સૂર્ય દર્શનથી વિકસિત થયેલા કમળની
 પેઠે પ્રકુલિત થયા અને જાંચે ચઢવા માંડ્યું છે. અહો!! મને
 ઉપરા ઉપરી અનેક સુવિચારો આવવા માંડે છે ! અને નૂતન
 જ્ઞાન આપોઆપ સ્ફુરાયમાન થઈ આવે છે. પણ ગમે લેજો હું
 નવો અને થતો જ્ઞાની છું—માટે એ મહારા ઉત્તમ પૂજ્યપાદ ગુ-
 રૂજીના બોધ વચનો, અને એ કયે અને કેવે સ્થળે અને કયે સમયે
 મારા જેવા અદ્વિત્ય પ્રાણીને પ્રાપ્ત થયા, વળી ત્યાં મેં શું શું જોયું—
 શું શું અનુભવ્યું ? એ બધું જો હું હમણાં તાજે તાજું ઉતારી લ-
 ઈશ તો સ્મરણ શક્તિ સહાય કરશે ને પશ્ચાત્ ગમે તે સમયે તે
 બહુજ-ઉપયોગી થઈ પડ્યા વિના રહેશે નહિ. ”

એમ વિચારી કપાટ ઉઘાડી એક ઢારા કાગળની ચોપડી કાઢી
 તેમાં લખવા માંડ્યું. (જાણે નોંધ લે છે તે પોતાના એક મિત્રને
 પત્રદ્વારા જણાવતો હોયની એમ શૈલિ રાખી) :

X X X X X નું એકાન્ત ભુવન.
 તા. ૧ લી. માટે એપ્રિલ સને ૧૯૦ ..

ગિરનારની ગુફા.

૧૨૭

~~~~~

“આજે નિત્યકર્મથી પરવારી જમી કરી એ ઘડી વિશ્રામ લેવા દીવાનખાનામાં આવીને બેઠો— ત્યાં મને મારા હૃમ્મેશના સોબતી એના એ વિચારે—એ આવીને મને ઘેર્યો (સોબતી કહીને દુશ્મનો રૂપ ગણું છું, કારણ કે ઘેરે કાણુ ? દુશ્મનોજ. સોબતી છતાં સમાધાની કરતા નથી માટે દુશ્મનોજ ગણું છું, સમાધાની કરશે ત્યારે તો સોબતીજ નહીં પણ મિત્ર—પરમમિત્ર એવા ઉપનામથી બોલાવીશ—આમન્ત્રણ કરીશ.) વિચારમાં ઘેરાતાં ઘેન ચઢ્યું; ઘેન ચઢતાં અર્ધ જગત અર્ધ સ્વપ્ન—અવસ્થાના પાશમાં આચ્યો; પણ પાશમાંનો એ એ સહીઅસતું દ્વંદ્વયુક્ત થતાં એયું—તેમાં પ્રથમાનો પરાલવ થયો, ને દ્વિતીયાનો વિજય ડંકો બાગ્યો—એણે મને પોતાના એકલીના સ્વાધીનમાં લીધો.

“તત્કાળે જાણે “કલિદાસની ” શકુન્તલાનો દુષ્યન્ત સ્વીકાર કરવાની ના કહે છે તે સમયે જ્યો તેજેરાશિ અચાનક ત્યાં આવી ને તેને (શકુન્તલાને) ઉપાડી જાય છે—તેવોજ અત્યંત તેજસ્વી તેજપુર્ણ જાણે મારા વાસગૃહમાં પ્રવેશ કરીને, પોતાની અદ્ભુત કાન્તિ અને સ્વરૂપ વડે મને આંછ દર્શને તથા મને પોતાના અંતેવાસી શિષ્ય તરીકે સંબોધિને કંઈ કહેવા લાગ્યો.”

“હું” તો આવા વિચિત્ર કાંતિ સ્વરૂપથી અંજલિ ગયા જ્યો થઈ ગયો હતો છતાં પણ નેત્ર ઉઘાડા રાખી, એ તેજેમય મૂર્તિ તરફ જોયું. તો મને સ્વાભાવિક રીતે એમના પ્રત્યે ગુરુભાવ ઉત્પન્ન થયો. તેથી “અહો ગુરુજ, આપ કાણુ ? અને—” આટલું અર્ધ વાક્ય અને એ એ અર્ધસ્કુટ—અર્ધ અવ્યક્ત પણે બોલ્યો ત્યાં તો એમણેજ મારા નજીક આવીને મને કહ્યું “ધર્મજ્ઞાન: હે શિષ્ય, તને ધર્મનો

૧૨૯

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

લાલ થાઓ; એ તારી સર્વ શંકાઓનું સમાધાન કરશે; તું કશી પણ ચિંતા કરીશ નહિં.”

આ ગુરૂજનના વચનો હું હજી તો સાંભળું છું એટલામાં તો જાણે એની એજ દીવ્ય શક્તિએ મને ઉચકી લીધો. મારી સ્થિતિ અવ્યવસ્થિત થઇ ગઇ, અને વાચા પણ બંધ થઇ ગઇ. આંખોએ અંધારા આવવાથી એ પણ મેં ન ચાહ્યે બંધ કરી દીધી. એટલામાં તો મને મારાજ આવાસના નગરની પશ્ચિમ દિશાએ આવેલા પૃથ્વીનાં ક્ષાઇ ઉચ્ચ પ્રદેશમાં મુકવામાં આવ્યો. પૃથ્વીનો સ્પર્શ થવાથી નેત્રો ઉઘાડી મેં જોયું તો સુંદર ગિરનાર પર્વત, ગીચ ઝાડીવાળો વિશાળ વનપ્રદેશ અને મનહર, લીલાછમ જવાં સુગન્ધ પ્રસારી રહેલાં વૃક્ષોની ઘટાઓને ઘટાઓ મારી દૃષ્ટિએ પડી. જે કે મારી સ્થિતિ છેક પ્રકારાન્તરને પામી હતી—તોપણ મને કંઈ બહુ લાગી આવ્યું નહીં. મારાં આશ્ચર્યનો તો પારજ નહોતો પરંતુ સદ્ગુરુએ મને સંગ્રહીને જે વચનો કહ્યા હતાં તેનાજ વિચારમાં રહીને હું આશા નિરાશા રૂપ હુંગરો અને ખામની વચ્ચે જાણે અદ્વર લટકતો રહ્યો.”

“મને જે સ્થળે મુકવામાં આવ્યો હતો તે એક ઘટાગચ મ્હોરથી ભરપૂર અમ્ભવૃક્ષની છાયાવાળું મન ગમતું સ્થાન હતું. આ સ્થળ જોઇ—નીહાળી ખાવીશમા શ્રી નેમિનાથજી લગવાનતું આજ સ્થળ મોક્ષ સ્થાન છે એ સ્મરણમાં આવતાં તો અતિ આહ્લાદ થયો. શું દીવ્યસ્થળ ! શી દીવ્ય વનલીલા ! અહો મારા ધન્ય ભાગ્યકે તીર્થંકરની મોક્ષ મુમિનો મને આજે સ્પર્શ થયો; સ્પર્શજ નહિં—પણ દર્શન થયા. ક્યાં માફ નગર, ને ક્યાં આ ગિરિરાજનો, મધમધી, રહેલા કુસુમોનો વર્ષાદ વરસાવતા, શીતલ છાંયાવાળા

ગિરનારની શુકા.

૧૨૯

~~~~~

વૃક્ષોનો પ્રદેશ. તીર્થંકરની જન્મ ભૂમિ —ને તીર્થંકરની મોક્ષભૂમિ ખરેખર અવર્ણનીય હોય છે. એની હું પામર પ્રાણી ઠેટલી પ્રશંસા કરું ? એનું હું શું વર્ણન કરું ? આજ સ્થળે જણે નેમનાથ લગવાને મુક્તિવધૂને વરમાળ આરોપણ કર્યા પહેલાં ભવ્ય પ્રાણીઓને પોતાની ભવભયભંજની, સંસાર તરણ તારણી, સરલ અને ઉદાર દેશના આપી હશે ! આજ સ્થાને જણે દેવ મનુષ્ય અને તિર્થંચોએ પણ પોત પોતાનો સ્વાભાવિક વૈરભાવ ત્યજીને એ અનુષ્ઠાન-અવલુચ્ચ પ્રતિબોધને પોત પોતાની ભાષામાં શ્રવણ કર્યા હશે ! આપણા ક્યાંથી એવા મહદ્દેભાગ્ય હોય કે સાક્ષાત્ તીર્થંકરની મેઘ મંડીર ઘોષવાળી અદ્ભૂત દેશનાની વાણી આપણે શ્રવણ ગોચર કરીએ ! અહો ! એ કાળજ ગયો ! અહો ! આ ભૂમિના મનુષ્ય વસનારા તો ભાગ્ય-શાળી એમાં તો આશ્ચર્ય નહિંજ, કારણ કે એમને આવી ઉત્તમ તીર્થંભૂમિની નિરંતર દ્રશ્યના થાય છે ! પણ આ પ્રદેશના પશુ-પક્ષીઓ અને વૃક્ષો સુદ્ધાને ધન્ય ભાગ્ય ગણવા. નહિં તો તીર્થંકરો જેવા ઉત્તમ પુરુષોનો એમની સાથે સહવાસ ક્યાંથી હોય ? ”

સત્સંગતિ ! સત્સંગતિ ! અહો ! સત્સંગતિ ક્યાંથી !

जाडयं धियो हरति सिञ्चाति वाचि सत्यम्

मानोन्नतिं दिशति पापमपाकरोति ।

चेतः प्रसादयति दिक्षु तनोति कीर्तिम्

सत्संगतिः कथय किं न करोति पुंसाम् ॥

“ આમ વિચાર કરતો કરતો હું આમતેમ બહુજ કર્યો. એટલામાં એક બાબુએ મને કંઈક માર્ગ જણાવું. તેને આધારે આધારે “ જ્યાં જવાય ત્યાં ખરું એમ નિશ્ચય કરી હું એ માર્ગે

૧૩૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આદ્યો. ત્યાં જોઈ છું તો તળાવ—સરોવર નિર્મળ જળના ઝરણાં કિનારે ઉગેલાં લીલાં છમ વૃક્ષો—વેલાઓ, હંસાદિક સુંદર કલ્લોલ કરતાં પક્ષીઓ અને રંગ ઘેરંગી ભત ભાતનાં સુગંધી પુષ્પો શિવાય બીજું કંઈપણ મારી દૃષ્ટિએ પડતુંજ નહીં. પણ તેજ બહુ હતું. મારી શ્રમિત થયેલી દ્રષ્ટિને શ્રમિત થયેલા મનને—શ્રમિત થયેલા તનને એ સર્વથી અધિક અધિક આનંદ પ્રાપ્ત થયો. શ્રમતો ક્યાંએ અંતર્ધાન થઈ ગયો, કે પુનઃ તેના દર્શનજ થયાં નહીં. આ વખતે સૂર્ય મસ્તકપરથી ખસીને નમના આવ્યો હતો. તેથી હવે એક દિશા ચોકસ કરી મેં આગલ ચાલવું શરૂ રાખ્યું એમ કરતાં કરતાં હું એક ગુફાના દ્વાર આગળ આવી પહોંચ્યો. આસપાસ મનુષ્યના પગલાં આછાં પાતળાં દૃષ્ટિએ પડતાં હતાં તેથી અંદર દોડીપણ મનુષ્ય પ્રાણીનો વાસ હશે એમ ધારી મેં પ્રવેશ કર્યો. ભય તો લાગ્યો પરંતુ જ થવાતું હોય તે થાય એમજ નિશ્ચય કરીને અંદર ચાલવું જારી રાખ્યું. ઘણો દૂર ચાલ્યા પછી એક ચોગાન આવ્યું. ત્યાં એક ઘાટી છાંયાવાળા અશોકવૃક્ષની નીચે એક મહા તેજસ્વી મુનિરાજના મને દર્શન થયા.

આ ભવ્ય અને દીવ્ય મુનિરાજ એક કંબળ ઉપર આસન કરીને વિરાજેલા હતા. ચોગ્ય વસ્ત્રાદિ પેહેરેલાં હતાં એમની પાસે એક બાજુએ રજો હરણુ આદિ સાધુના ચિન્હો પડેલાં હતાં અને બીજી બાજુએ એક મહાન્ દેખાતા ગ્રંથનાં પાનાં પડ્યાં હતાં. તેમાંથી એકેક લઈને કશીપણ હીલચાલ કે આંખની પાપણ પણ ઉંચી કર્યાં વિના વાંચતા અને તે પર મનન કરતા હોય એમ મને જણાયું. મન વચન કાયા એ ત્રણ શુભિ, તથા ધર્મ, ભાષા, એષણ, આદાન

ગિરનારની શુદ્ધ.

૧૩૧

નિરૂપણ અને પરિરચના એ પાંચ સમિતિ વગેરે છત્રીશ ગુણો સાધુના કક્ષાં છે એ વાત હું થોડી થોડી જણાવતો હતો. તે ચતુર્વિંશ કપાયથી મુક્ત હોવા જોઈએ, પાંચેઈદ્રિઓને દમન કરનારા હોવા જોઈએ, અને વળી નવ વિધ બ્રહ્મચર્યના પાળનારા હોવા જોઈએ. આ મુનિરાજમાં આ સર્વ ગુણો હશે કે નહિં ? તે પુરવાર કરવા માટે ન્યાયાસન આગળ જવાની જરૂર પડી નહિ, એ શંકાનેજ મારા હૃદયે વાસ સ્થાન આપ્યું નહિ. બસ, પ્રથમ દર્શનેજ, વગર સાક્ષીએ મારા અંતઃકરણ રૂપી ન્યાયાધીશે ફેંસલો આપી દીધો. કે મુનિરાજ એ સાધુના સર્વ ગુણોએ કરીને યુક્ત છે; એટલુંજ નહિ—પણ એઓ એક મહા ધુરંધર આચાર્ય છે. હું જેમ જેમ એમના તરફ વધારે વધારે જોતો ગયો તેમ તેમ મને એમના તરફ વિશેષ વિશેષ પૂજ્ય ભાવ ઉત્પન્ન થતો ગયો. પછી તો હું એમની પાસે જઈને ઉભો અને હસ્ત જોડી ત્રણ ખમાસમણા દઢ વિધિપૂર્વક એમને વંદન કરી મેં સુખશાતાની પ્રત્યક્ષા કરી, કે તુરત એ મણે ઉંચું જોયું ને મુખેથી ધર્મલાભઃ એવો ઉચ્ચાર કર્યો.

હવે તો મને વિશેષ આહ્વાદ થયો. હું તો મારા મનમાં ને મનમાં એમના ગુણાનુવાદ કરવા લાગ્યો; અને એમની સ્તુતિ કરવી એવી ધારણાથી કાંઈક બોલવાનો વિચાર કરવા લાગ્યો, એટલામાં તો એ મુનિરાજ મુખ કમલમાંથી મેઘ સમાન ગંભીર અને મધુર વચનોની વૃષ્ટિ થઈ—

(અપૂર્ણ)

તંત્રી.

132

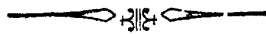
આત્માનાંદ પ્રકાશ.

~~~~~

જૈન સોળ સંસ્કાર

અને

તે સંબંધી અર્વાચીન વિચાર.

સંસ્કાર એ શબ્દના અર્થમાં ઠલું મહત્વ રહેલું છે, તેને માટે પ્રથમ વિચાર કરતાં જાણાશે કે, પ્રત્યેક આર્થ પ્રજાને તે અવશ્ય કરવાની જરૂર છે. અન્યધર્મમાં પણ તે સંસ્કારોનો સ્વીકાર મોટા માન સાથે કરવામાં આવે છે. જે પ્રવૃત્તિ અધાપિ ઘણે સ્થળે શિષ્ટાચાર તરીકે ચાલે છે તે પ્રવૃત્તિ આજસુધી કાલના પ્રભાવને લઈને જૈનવર્ગમાં લુપ્તપ્રાય થઈ ગઈ છે. સંસ્કારનો અર્થ શુદ્ધિ થાય છે, તે દ્રવ્ય શુદ્ધિ નથી પણ ભાવશુદ્ધિ છે. આર્થવેદ (જૈનવેદ) ના પ્રભાવિક મંત્રોના બલથી થયેલ સંસ્કાર-શુદ્ધિ જન્મ ધારણ કરનાર મનુષ્ય ઉપર સારી અસર કરે છે; એટલુંજ નહિ પણ સંસ્કાર પામેલ જૈન પુરૂષ શ્રાવકના એકવીશ ગુણનો અધિકારી થઈ શકે છે. જ્યારે તેઓ સંપૂર્ણ ગુણવાન શ્રાવક થાય એટલે તે ધર્માધિકારી થઈ ગુણસ્થાનના સમારોહણ કમથી મોક્ષાધિકારી થઈ શકે છે.

આ સંસ્કારના આચારનો ક્રમ અન્યમતિઓમાં જુદી રીતે છે અને તેમના વિધિની ક્રિયામાં મિથ્યાત્વની છાયા સારી રીતે દેખાઈ આવે છે, તેથી તે શ્રાવકોને ત્યાજ્ય છે. અને જૈનમત પ્રમાણે જ સંસ્કારની રચના કરવામાં આવી છે, તે તદ્દન શુદ્ધ, નિર્દોષ અને શ્રાવકોને આચરવા યોગ્ય છે.

જૈન સોળ સંસ્કાર.

૧૩૩

~~~~~

શ્રીવર્દ્ધમાનસૂરિએ પોતાના આચાર દિનકર ગ્રંથમાં એ સંસ્કારોનું બ્યાન સારી રીતે આપેલું છે, એજ તેનું પ્રમાણ છે, એમ નથી પણ તેની પહેલાં પણ સૂત્રગ્રંથોમાં ધણે સ્થલે તે વિષેના લેખ જોવામાં આવે છે—જમકે,

“ ત एणं समणस्स भगवओ महावीरस्स अम्मापिउणोप-
द्वमे दिवसे ठिइवडियं करंति तइयदिवसे चंदसूरदंसणं कुणंति
छठे दिवसे धम्मजागरियं जागरंति संपत्ते बारसाह दिवसे विरए
इत्यादि । ”

આ સૂત્ર ઉપરથી પણ શ્રીમહાવીર પ્રભુના જન્મ વખતે સંસ્કાર કરેલા જોવામાં આવે છે તે સોળ સંસ્કારના નામ નીચે પ્રમાણે છે—

૧ ગર્ભાધાન, ૨ પુંસવન, ૩ જન્મ, ૪ ચંદ્રસૂર્યદર્શન
૫ ક્ષીરાશન, ૬ ષષ્ટી, ૭ શુચિકર્મ, ૮ નામકરણ, ૯ અન્ન-
પ્રાશન, ૧૦ કર્ણવેધ, ૧૧ મુંડન, ૧૨ ઊપનયન, ૧૩ પાઠા-
રંભ, ૧૪ વિવાહ, ૧૫ વ્રતારોપ, ૧૬ અંતકર્મ.

ઊપરના સોળ સંસ્કારોમાં પંનરમાં વ્રતારોપ સંસ્કાર શિવાય બીજા સંસ્કારો ગૃહસ્થ ગુરૂ કરી શકે છે અને વ્રતારોપ સંસ્કાર તે માત્ર સાધુજ કરી શકે છે.

૧ ગર્ભાધાન સંસ્કાર.

આ સંસ્કાર જ્યારે શ્રાવિકા ગર્ભ ધારણ કરે ત્યારે કરવામાં આવે છે. પૂર્વ કર્મના યોગથી ગર્ભમાં આવેલો પ્રાણી જૈન આર્ય-વેદના મંત્રના પ્રભાવથી સુરક્ષિત થઈ લવિષ્યમાં ઉત્તમ પ્રકારની શ્રાવકતા ધારણ કરે, તેવો તેનો હેતુ છે. વહી ગર્ભાવાસમાં અનેક

૧૩૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

પ્રકારની મલિનતા અને ગર્ભવિનાશના કુયોગ દૂર કરવા માટે અધિ-
ષ્ઠાયક દેવતાની પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે. આ સંસ્કારની ક્રિયા
શુભ દિવસે થાય છે અને તે પ્રસંગે શાંત, જિતેન્દ્રિય, મૌનધારી
સમ્યક્ત્વની વાસનાવાલો, અહિંસા તથા મુનિની આજ્ઞા પામેલો અને
નકારા દાન નહીં લેનારો ગૃહસ્થ ગુરૂને હાથે તે ક્રિયાનો આરંભ
કરવામાં આવે છે.

જે દિવસે ગર્ભાધાનની ક્રિયા કરવાની હોય તે દિવસે ગૃહસ્થ
ગુરૂ આવી પ્રથમ ગર્ભવતી શ્રાવિકાના પતિની રજા લઈ તે સંસ્કાર-
ની ક્રિયાનો આરંભ કરે છે. ગર્ભવતીના પતિને નખથી શિખા-
સુધી સ્નાન કરી, પવિત્ર વસ્ત્ર ધારણ કરવા પડે છે અને પોતે જે
વર્ણનો હોય તે વર્ણને અનુસરી ઉપવીત, (જનોઈ) તથા ઉત્તરી-
યનું ઉત્તરસંગ કરી તૈયાર થાય છે. પ્રથમ વૃહતસ્નાનની વિધિ-
વડે અહિંસાની પ્રતિમાને સ્નાન કરાવી અને તે સ્નાનનું જલ એક
ઉત્તમ પાત્રમાં રાખી તે પછી શાસ્ત્રોક્ત વિધિવડે ગંધ, પુષ્પ, ધૂપ,
દીપ, નૈવેદ્ય, ગીત અને વાદિત્રોથી જિનપ્રતિમાની તે પૂજા કરે
છે. પૂજા થઈ રહ્યા પછી સૌભાગ્યવતીઓને હાથે પ્રથમ પાત્રમાં
રાખેલા સ્નાન જલ વડે તે ગર્ભવતી શ્રાવિકાની ઉપર સિંચન રૂપ
અભિષેક કરવામાં આવે છે, તે પછી સર્વ જલાશયનું જલ એક
પાત્રમાં એકઠું કરી અને તેમાં સહરુ મૂલ ચૂર્ણ નાખી તેને શાંતિ-
દેવીના મંત્રોથી સાત વખત મંત્રિત કરવામાં આવે છે તે પછી એ
પવિત્ર થયેલા જલ વડે પુત્રવાલી સંધવા સ્ત્રીઓને હાથે તે ગર્ભવ-
તીને સ્નાન કરાવવામાં આવે છે. આ વખતે સ્ત્રીઓ મધુરસ્વરથી
મંગલ ગીત ગાય છે અને વાદિત્રોના નાદ થયા કરે છે. તે પછી

જૈન સોળ સંસ્કાર.

૧૩૫

ગર્ભવતીને સુગંધી ચંદનનો લેપ, સુંદર વસ્ત્ર તથા અલંકારથી અલંકૃત કરી પતિના વસ્ત્રના છેડા સાથે તેણીના વસ્ત્રનું અંધિ અંધન થાય છે. (છેડાછેડી બંધાય છે) અને ગર્ભવતીને પતિની ડાબી તરફ સ્વસ્તિકવાદા શુભ આસન ઉપર બેસારવામાં આવે છે.

આસન ઉપર બંને દંપતી બેઠા પછી ગૃહસ્થ ગુરુ શક્તિ અનુસાર મણિ, સુવર્ણ, રૂપું અને તાંબાના પાત્રમાં પેલા જિનસ્ના-ત જલ સહિત તીર્થ જલવડે દર્ભના અથ્રભાગથી ગર્ભવતી ઉપર અભિષેક કરે છે. આ વખતે ગુરુ આર્ય વેદમંત્રોને જાણે સ્વરે ભણે છે. તે મંત્રથી સાતવાર ગર્ભવતીના શરીરપર અભિષેક કરી તે દંપતીને આસન ઉપરથી ઉઠાડી જિન પ્રતિમાની પાસે લઈ જાય છે અને ત્યાં 'શક્રસ્તવ (નમસ્ત્યુગં)' પાઠ કરાવી જિન વંદન કરાવે છે. તે પછી ગર્ભવતી પોતાની શક્તિ પ્રમાણે વસ્ત્રાભરણ, દ્રવ્ય, સુવર્ણ વિગેરેના દાન આપે છે અને ગુરુ સંતુષ્ટ થઈ તેને આશીર્વાદ આપે છે. ને પછી આસન ઉપરથી ઉઠાડી તેમના વસ્ત્રની અંધિનો બંધ છોડવામાં આવે છે. ત્યાર બાદ દંપતી ધર્મગૃહમાં જઈ ઉત્તમ સાધુને વંદના કરે અને તેમને પ્રાસુક ભોજન તથા વસ્ત્રપાત્રાદિના દાન આપે છે. આ પ્રમાણે ગર્ભધાન સંસ્કારનો વિધિ સંપૂર્ણ થાય છે.

આ પ્રથમ સંસ્કાર ગર્ભમાં આવેલા પ્રાણીને કંટલી અસર કરે છે, તે આપણે સૂક્ષ્મ દ્રષ્ટિથી જોવાનું છે. શાંતિદેવીના મંત્રનું રહસ્ય ખરેખર મનન કરવા યોગ્ય છે. તે મંત્રમાં અધિષ્ઠાયક વિજયાદિ દેવીની પ્રાર્થના કરવામાં આવી છે. જ દેવી શ્રી અજિતનાથ ભગવંતના શાસનની અધિષ્ઠાયક છે. તેમાં જલ, વાયુ, વિષ, સર્પ, દુષ્ટ

૧૩૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

મહા, રાજભય, રોગભય, રણભય, રાક્ષસ, શત્રુગણ, મારી, ચોર, ઈતિ અને શીકારી પ્રાણીઓથી ગર્ભવતીના ગર્ભની રક્ષા કરવા માટે એ મહા દેવીને વિનંતિ કરવામાં આવી છે.

બંને દંપતીના વસ્ત્રઅંચિના બંધનનો મંત્ર એ સંસ્કારની અતિ ગંભીરતા દર્શાવે છે. જેમાં સ્ત્રી પુરૂષના સંસારના સંબંધનો બંધ સૂચવી તે બંને દંપતીને આશીષ આપવામાં આવે છે. ગર્ભવતીને અભિષેક કરતાં ગૃહસ્થ ગુરૂ જે મંત્ર બોલે છે, તેમાં ગર્ભગત જીવને બોધના સંસ્કાર થવા માટે જૈનોના જીવતત્ત્વનો બોધ દર્શાવવામાં આવ્યો છે. તે સાથે તે ગર્ભજંતુને જણાવે છે કે, અરે પ્રાણી, જન્મ જરા અને મરણવાલા આ સંસાર વાસમાં ફરીવાર તું ગર્ભમાં આવે નહિ તેવો ઉપાય કર્યો, આ કેવો ઉત્તમ બોધ ? કેવી સંસ્કારની મહત્તા ! આ સંસ્કારથી સંસ્કૃત થયેલો શ્રાવક પુત્ર ભવિષ્યમાં કેવો ઉત્તમ થાય ? તેની ભવ્ય ભાવના કેવી જાગૃત થાય ? એ વિષે વિચાર કરવો જોઈએ. આવો ઉત્તમ હેતુવાદો સંસ્કાર જૈન પ્રજાને મલતો નથી, એ કેવો અપશોષની વાત ? શ્રાવિકાઓના ગર્ભો સંસ્કાર વિનાના રહેવાથી ભવિષ્યમાં તેઓ ધાર્મિક ઉન્નતિ કરી શકતા નથી.

જૈન બંધુઓ જાગૃત થાઓ, તમારા પવિત્ર સંસ્કારને પાછા સંપાદન કરો. તમારાત્રિષ્ટિ શલાકા પુરૂષોને સ્મરણ કરો. તેઓ ઉત્તમ સંસ્કારના બલથીજ ભારતના પૂજનીય અને માન્ય થયા હતા.

અપૂર્ણ.

શ્રી કચ્છ મહોદય.

૧૩૭

શ્રી કચ્છ મહોદય.

અથવા.

મુનિવિહારથી થતા લાભ.

ભારત ભૂમિમાં પ્રખ્યાતિ પામેલા અને જૈન ગ્રંથોની આધુનિક સંપત્તિને વધારનારા સ્વર્ગસ્થ આચાર્ય શ્રી વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી) ના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ તથા તેમના પ્રતિષ્ઠિત શિષ્ય પંચાસ શ્રી સંપત્તિવિજયજી મહારાજના ચાતુર્માસ્યથી કચ્છ ભૂમિમાં આહુત ધર્મની અભિવૃદ્ધિ સારી થવાના શુભ સમાચાર ઉત્તરોત્તર મલતા જાય છે. તે સાંભળી સર્વ શ્રાવકવૃંદને અતિ આનંદ પ્રાપ્ત થયા વિના રહેશે નહિં. તે મહામુનિઓના ઉપદેશથી કચ્છ દેશની જૈન પ્રજામાં સારી અસર થયેલી છે. કચ્છ દેશમાં પ્રથમથીજ મુનિવિહાર ન હોવાથી તેઓ દેવ, ગુરુ અને ધર્મતત્વના રહસ્યના તદ્દન જાણીતા ન હતા, તેઓ અત્યારે જાણીતા થયેલા છે. કચ્છ દેશની જૈન પ્રજા બાલકથી તે વૃદ્ધ સુધી ધર્મનીચર્યા કરવાના પાઠ શીખતી થઈ છે. દરેક જૈનપુરુષો અને સ્ત્રીઓ આહુત ધર્મનું યશોગાન કર્યા કરે છે. પ્રત્યેક સ્ત્રી કે પુરુષના મુખમાંથી હંસવાણીની પ્રશંસાના ઉદ્ગારો ઉદ્ભવે છે. કચ્છ દેશરૂપ માન સરોવરમાં મુનિરૂપરાજહંસેજે ઉપદેશ રૂપ મંજુ સ્વર ઉચ્ચાર્યા છે, તેના પ્રતિધ્વનિથી અદ્યાપિ કચ્છ ભૂમિ ગાજે છે. માત્ર દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવાનું જ્ઞાન ધરાવતી અને તેને માટેજ વિદેશમાં વિચરનારી અજ્ઞાન કચ્છી જૈનપ્રજા અત્યારે ધર્મના કાર્ય કરવાને, ધાર્મિક ઉત્સવો આદરવાને અને ધાર્મિક સંપત્તિ સંપાદન કરવાને ઉત્સુક થઈ છે, તે પ્રભાવ મુનિહંસના ઉપદેશનોજ છે અને પ્રભાવિક પંચાસના પ્રસંગનોજ છે.

93E

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આતુર્ભાવની સમાપ્તિ થયા પછી એ મહાનુભાવ મહામુનિ એ કચ્છ દેશની રાજધાનીમાંથી જ્યારે વિહાર કર્યો, ત્યારે કચ્છી પ્રજાએ જે ભક્તિભાવ દર્શાવ્યો છે, તે અવર્ણનીય હતો. માનસ-રૌવરના સહવાસીઓ મંજુભાષી એવા રાજહંસનો વિયોગ દેખ સહન કરી શકે ? કચ્છી પ્રજા તે મહાત્માની પાછલ અશ્રુને વર્ષા-વતી ચાલી નીકલી હતી. વૃદ્ધ, તરૂણ અને ખાલ સ્ત્રી પુરુષોના વૃંદ તે મહામુનિના ઉપકરને સંભારી નયનને આર્દ્ર કરતાં અનુગમન કરતા હતા. જે દેખાવ ગુરુભક્તિની પરાકાષ્ઠા સૂચવનારો હતો.

મહાસુનિ શ્રી હંસવિજય મહારાજ પોતાના ચાતુર્માસ્ય પ-
છીના વિહારમાં પણ અનેક ધાર્મિક કાર્યોનો પ્રાદુર્ભાવ કરેલો છે.
કચ્છ દેશની રાજધાનીમાં તો તે મહાશયે ઘણી ધર્મવૃદ્ધિ કરેલી
છે. ચાતુર્માસ્યની સમાપ્તિ વખતે તેઓના હાથે તે નગરીમાં જૈન
શાળા અને જૈન કન્યાશાલાની સ્થાપના મોટા ઠાઠમાઠથી કરવામાં
આવી હતી. તે પ્રસંગે જ્ઞાન દ્રવ્યની સારી વૃદ્ધિ થયેલી હતી.
કચ્છી જૈન પ્રજા સાંસારિક અને ધાર્મિક ઉન્નતિ સંપાદન કરી
શકે તેવા ધોરણે તે બંને શાલાઓમાં રાખવામાં આવ્યા છે. કચ્છની
જૈન કન્યાઓ અને શ્રાવિકાઓને જ્ઞાન આપવા માટે સારા શિક્ષકો
ની યોજના કરવામાં આવી છે. તે પાઠશાળાના નિર્વાહને માટે
સુમારે બાર હજાર રૂપિયાનું એક મોટું ફંડ કરવામાં આવ્યું
છે. એ શાલાઓની સ્થાપના કરી જ્ઞાનક્ષેત્રમાં દ્રવ્યનો વ્યય કરાવી
એ મહાસુનિએ પોતાની ધર્મકીર્તિને કચ્છદેશની રાજધાનીમાં
મુર્તિરૂપે કાયમ સ્થાપન કરેલી છે. તે પછી ચાતુર્માસ્યની સમાપ્તિ
કરી વિહાર કરતા એ મહાસુનિએ એ દેશની પ્રજામાં બીજી ઘણી

શ્રી કચ્છ મહોદય.

૧૩૯

જાતની ધાર્મિક કાર્યની અભિવૃદ્ધિ કરેલી છે. જે સાંભલી અમોને અત્યંત હર્ષ ઉત્પન્ન થાય છે. માંડવીથી વિહાર કરતાં સમુદ્રના તીર ઉપર આવેલા શ્રી અજિતનાથજીના ભવ્ય મંદિરમાં તેઓએ અઠાઇઉત્સવનો સમારંભ કર્યો હતો. જે મહોત્સવથી કચ્છી પ્રજાએ ઘણો લાભ સંપાદન કર્યો હતો. કચ્છની શ્રાવક પ્રજાએ વિવિધ જાતના અભિયોગ ધારણ કર્યા છે. પડથુદી વાપરવાને માટે તો ઘણાં-ઓએ પ્રત્યાખ્યાન કરેલા છે. કચ્છ દેશમાં ચાલતો એ હિંસક પ્રચારને એ મહામુનિના ઉપદેશે અટકાવ્યો છે. તે શિવાય બીજા કંટલાએક હિંસક રીવાજે બંધ કરવામાં આવ્યા છે. કચ્છની રાજધાનીમાં સ્થાપિત થયેલા મિત્રમંડલે એ મહાનુભાવના ઉપદેશથી વરઘોડાની અંદર પ્રકાશને માટે કરવામાં આવતી મશાલોને બંધ કરી જ્ઞાનસના દીવાઓ કરવાનો ઠરાવ કરેલો છે. અને તેથી ત્રસ જીવોનું સદાનેમાટે રક્ષણ કર્યું છે. એ અષ્ટાન્હિક ઉત્સવમાં શ્રી અર્હત પ્રતિમાની પૂજાનો તથા વરઘોડાનો દેખાવ ઘણો ભભકાદાર બન્યો હતો. જે પ્રસંગે દેવદ્રવ્યની ઉપજ સારીરીતે ઉત્પન્ન થઇ હતી.

કચ્છી પ્રજાની ગુરૂ ભક્તિ જોઇ એ કૃપાળુ મુનિ વધારે પ્રસન્ન થયા હતા. કચ્છી પ્રજાએ પણ ગુરૂ ભક્તિ ઘણાં પ્રેમથી દર્શાવી હતી. માંડવીથી તે નાગલપુર સુધી ત્યાંનો શ્રાવક સમાજ ગુરૂશ્રીને વલાવા આવ્યો હતો. કચ્છમૂર્તિમાં હજી પણ એ મહામુનિના દર્શનનો લાભ લેવા દૂર ગામના લોકો શ્રેણીબંધ આવે છે. મુનિવિહારથી કેવો લાભ થાય છે? એ પ્રત્યક્ષ પૂરાવો અત્યારે કચ્છ દેશમાં બનેલો છે. શ્રી વિજયાનંદસૂરિનો પરિવાર વિહારશીલ છે અને પ્રથમથીજ તે સર્વ જૈન સમાજનો ધાર્મિક ઉપકાર કરવામાં પરાયણ છે.

૧૪૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

અંથાવલોકન.

શ્રી ધર્મસંગ્રહ-ભાગ ૧ છો-એ નામનું મૂલસાથે ભાષાંતરનું પુસ્તક શ્રી પાલિતાણાના શ્રી જૈન ધર્મવિદ્યા પ્રસારક વર્ગ તરફથી અભિપ્રાય માટે ભેટ આપતાં અમે તે ઉપકાર અને પ્રેમ સહિત સ્વીકારી છીએ. જૈનોની અંથ સમૃદ્ધિ માંહેલો આ એક સર્વોત્તમ વિધિવાદ પ્રધાન ઉપયોગી અંથ છે. જૈન પંડિતોમાં શ્રેષ્ઠ ગણાતાં શ્રી માનવિજય ગણી આ અંથના કર્તા છે. મૂલ અંથનો વિસ્તાર સુમારે ચૌદ હજાર ઉપરાંત શ્લોકનો છે, તેમાંથી આ પ્રથમ ભાગ બાહર પાડવામાં આવ્યો છે. આ અંથના ચાર અધિકાર છે, તેમાં ગૃહસ્થનો સામાન્ય ધર્મ વિશેષધર્મ, સાપેક્ષ યતિધર્મ અને નિરપેક્ષ યતિધર્મ એમ ચાર ભાગે-ચારે અધિકારમાં વર્ણન કરેલું છે, તેમાંથી પ્રથમ આ ભાગમાં ગૃહસ્થનો સામાન્ય ધર્મનો અધિકાર પૂર્ણ કરી બીજા અધિકારમાં પાંચ અણુવ્રત સુધીનું ખ્યાન આપેલું છે. પ્રથમ અધિકારમાં આવેલા વિષયો પ્રત્યેક શ્રાવકને મનન કરવા યોગ્ય છે. એકંદર જુદા જુદા છવીશ વિષયો આવેલા છે, કે જે ગૃહસ્થ શ્રાવકને ઘણા ઉપયોગી છે. ગૃહસ્થના સામાન્ય ધર્મના દશ ભેદ જુદા પાડી તે વિષે ઘણી ઉત્તમ પ્રકારની સમજૂતિ આપવામાં આવી છે. જૈન ગૃહસ્થે કેવી રીતે વર્તવું ? તેણે કેવું ધર બાંધવું ? કેવા ધરમાં રહેવું ? વિવાહ સંબંધ કેવી રીતે કરવો ? દેશચારને કેમ પાલવા ? ન્યાયોપાર્જિત દ્રવ્યનો કેવો પ્રકાર છે ? અને પોતાના આશ્રિત પોષ્યવર્ગીનું કેવી રીતે પાલન કરવું ? તે વિષેના ઘણાં ઉત્તમ વિચારો દર્શાવ્યા છે. તે શિવાય, સદ્વર્તન, અતિયિ સેવા, લોકવ્યવહારમાં પ્રવર્તન, નિષેધ કરવા યોગ્ય દશ-

અંથાવલોકન.

૧૪૧

કાલનો ત્યાગ, ગુણ વૃદ્ધિ, અને ધર્મ ગ્રહણની યોગ્યતા ઈત્યાદિ વિષયો અંથકારે અતિ ઉત્તમ રીતે વર્ણવ્યા છે. ગૃહસ્થના વિશેષ ધર્મમાં સમ્યક્ત્વનું સ્વરૂપ, તેનો ભેદ, મિથ્યાત્વનું સ્વરૂપ, મિથ્યાત્વના પ્રકાર, ગુરના લક્ષણ, શ્રાવકના લક્ષણ, સમ્યગ્ દર્શનનું સ્વરૂપ. અને પાંચ અણુવ્રતના સ્વરૂપો અને તેના સ્થાપના યંત્રો આપી તે વિષે ઘણું સાડું વિવેચન કરેલું છે.

આવા ઉપયોગી વિષયોથી ભરપૂર એવો આ અંથ જૈનવર્ગને ઘણો ઉપયોગી છે. આવા અંથો મૂલ સાથે ભાષાંતરરૂપે પ્રગટ થવાથી જૈનવર્ગને ઘણો લાભ થવા સંભવ છે. ઢોઈપણ ધાર્મિક અંથનું ભાષાંતર કરવાનું મન જ્યારે તે અંથ ઉત્કૃષ્ટ અને ઉપયોગી લાગે ત્યારેજ થાય છે અને એમ થાય ત્યારે લેખક અને પ્રસિદ્ધ કર્તાનો શ્રમ સફળ થાય છે. ભાષાંતરની ભાષા શુદ્ધ અને સરલ છે. તે સાથે સંસ્કૃત અને ભાષાંતરનો સંબંધ જુદો જુદો પાડી મુદ્રિત કરવામાં આવ્યો છે, તેવી યોજનાથી વાચકવર્ગને ઘણી સુગમતા પડે તેમ છે. ભાષાંતર કેવલ અક્ષરશઃ ન કરી મૂલના ભાવાર્થને હાનિ થવા દીધી નથી, તે ક્રમ વિશેષ પ્રશંસનીય રાખ્યો છે.

સાંપ્રતઃજે જૈન પ્રજા ધાર્મિક અજ્ઞતામાં સપડાઈ છે, તેવા સમયમાં આવા અંથો જૈન યુવકોનાં અંગમાં નવું ધાર્મિક જીવન રેડે તેનાં કરતાં વિશેષ પ્રશંસનીય શું હોઈ શકે ? ખરેખર ! આવા અંથો પ્રસિદ્ધ કરવા એ ઉત્તમ પ્રકારનું સાધર્મિવાત્સલ્ય છે; નેતેને માટે અમે આવા મહાન્ પ્રયાસ કરનાર પાળીતાણાના શ્રી જૈન ધર્મ વિદ્યા પ્રસારક વર્ગને ધન્યવાદ આપીએ છીએ. તે સાથે આવા સર્વોત્તમ કાર્યમાં સહાય કરનાર શેઠ વસનજી ત્રિકમ-

૧૪૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જીની કુંપનીને અભિનંદન આપતાં તેવાં ધાર્મિક ગૃહસ્થાનું ઘી-
ધાયુષ્ય ચાહીએ છીએ.

પુસ્તકની આકૃતિ ઊત્તમ પ્રકારની કરવામાં આવી છે, શુદ્ધ
છપાઈ અને પાકા પુઠા કરવા ઉપર પુરતું ધ્યાન આપવામાં આ-
વ્યું છે અને તેને સહાયક ગૃહસ્થાનું સુંદર ચિત્ર આપી વિશેષ
અલંકૃત કર્યું છે. તે છતાં શ્રીમત ધણી જીજ્ઞાસામાં આવી છે.

શ્રી જૈન ધર્મ વિદ્યા પ્રસારક વર્ગનો ત્રિમાસિક રીપોર્ટ.

અમોને અભિપ્રાય માટે તે વર્ગ તરફથી મોકલવામાં આવેલ
છે. તેને પ્રેમ સહિત સ્વીકારીએ છીએ. રીપોર્ટ વાંચતા માલુમ
પડે છે કે, તે વર્ગે માત્ર ત્રણ વર્ષમાં ઘણું સારું કાર્ય કરેલું છે. તે
વર્ગની સ્થાપના કચ્છી દશા ઓશવાળ જ્ઞાતિના જૈન ગૃહસ્થાને
હાથે થયેલી છે. તે જ્ઞાતિના નવ અગ્રેસરોએ મળી એ ખાતાને
સારી પુષ્ટિ આપેલી દેખાય છે. તે વર્ગના નિયમો ઘણા સારા છે.
સર્વથી વિશેષ ખુશી થવા જેવું એ છે કે, વર્ગના સ્થાપકોએ જૈન
બોર્ડીંગ શાળાની સ્થાપના કરી તેની યોજના ઉત્તમ પ્રકારે ચલા-
વવાનું ધોરણ કરેલું છે. જૈન બાળકોને જ્ઞાન આપવાનું આ મહાન્
કાર્ય ખરેખર સ્તુતિપાત્ર છે. તેમાં રા. સા. શેઠ વસનજી ત્રિક-
મજી જે. પી. તથા શેઠ ખેતશી ખીઅશી. એ બે ગૃહસ્થોએ
મોટી રકમ અર્પણ કરી છે. જેને માટે તેઓ પૂર્ણ ધન્યવાદના
પાત્ર છે. તે બોર્ડીંગની વ્યવસ્થાને દર્શાવનારો તે ખાતાને જુદો
રીપોર્ટ છપાવાનો છે. તે પ્રસંગે અમો તે વિષેનો અભિપ્રાય વિસ્તા-
રથી જણાવીશું. આ વર્ગે હાથ ધરેલા કાર્યોમાં જૈન ગ્રંથોની પ્ર-
સિદ્ધિનું કામ ઘણું અગત્યનું છે. આજ સુધીમાં તેઓએ નાના
મોટા ચૈદ્ર ગ્રંથો બહાર પાડ્યા છે, જે જૈનવર્ગને ઉપયોગી છે.

વૃત્તાન્ત સંગ્રહ.

૧૪૩

તેઓ જૈન પ્રજા વિશેષ લાલ લે તેવા હેતુથી ત્રયોની કીંમત ધણી જૂજ રાખે છે. તે સાથે એ વર્ગ તરફથી આનંદ અને મધુકર નામે બે માસિક પ્રગટ થાય છે, જેમાં સારા સારા ધાર્મિક અને સાંસારિક વિષયો ચર્ચાય છે. તે માસિકતા ગ્રાહકોના ત્રણ ભાગ પાઠવામાં આવેલા છે. તે વ્યવસ્થા ધણી ઉત્તમ પ્રકારની છે. વર્ગને અંગે સદુપયોગ, જીવદયા અને ઉદ્યોગવર્ધક એવા ત્રણ ખાતાચાલે છે, જેના હેતુઓ ધણા સ્તુત્ય છે. આ વર્ગને અતિ ઉત્સાહપૂર્વક કાર્ય કરી ઉદય અને વૃદ્ધિમાં લાવનાર તેના ઝોનરરી સેક્રેટરી શા. શિવજી દેવશીને સંપૂર્ણ ધન્યવાદ ઘટે છે, અમે અંતઃકરણથી એ વર્ગનો સદા અભ્યુદય ઈચ્છીએ છીએ. જ્યારે ભારત વર્ષના વિશાળ ક્ષેત્રમાં આવા ખાતાઓ સ્થાપિત થશે ત્યારે જ જૈનવર્ગનો ધાર્મિક ઉદય થશે. તે સાથે આશા રાખીએ છીએ કે, આવા ઉપયોગી ખાતાને જૈન ગૃહસ્થો તરફથી સારી સહાય મલશે.

વૃત્તાન્ત સંગ્રહ.

બાબુ પનાલાલ પુરણચંદ જૈન સ્કુલ અને દવાખાનું
ખુલ્લું મૂકવાની ક્રિયા વખતે મુખ્યધના ગવર્નર
લોર્ડ લેમીંગટને ઉચ્ચારેલા અગત્યના બોલો.

“ મકાન ઉપરાંત, જે હેતુને માટે મકાન નિર્માણ થયેલું છે તે પાર પાડવા માટે પુરતી નાણાની રકમ અલાહેદી કાઢી રાખવામાં આવેલી જોવાને હું ધણે ખુશી છું.” બાબુ પનાલાલ મકાન માટે રૂ. ૨૦૦૦૦૦) ખર્ચ્યા તે ઉપરાંત સ્કુલ અને દવાખાનાના કામગીરી ખર્ચને માટે રૂ. ૨૫૦૦૦૦) જુદા કાઢ્યા છે.

“ જે જૈન ઠામનો આવો ઉજ્જવલ અને પ્રકાશિત ઇતિહાસ છે અને જે ઠામ યથાર્થ દાન અને પોતાના જાત ભાઈઓ ઉપરાંત મુંગા પ્રાણીઓ તરફ પણ દયા ધરાવવા માટે જગપ્રસિદ્ધ છે, તેવી

૧૪૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ક્રોમે અત્યાર સુધી પોતાના બાલકોના હિતને માટે કંઈપણ ગોઠવણ કરી નહોતી એ એક નોંધ લેવા જવી બાબત છે. મેં આ પહેલીવાર જાણ્યું કે ભારતવર્ષના લોકોમાં જૈનો પહેલાં જ ઊંચી પદવી ધરાવતા હતા તે પદવી ઉપરથી તેઓ ઉતરી ગયા છે. જૈનાની સ્થિતિ સુધારવાને અને તેઓને તેઓની અસલની પદવીએ લઈ જવાને માટે કંઈપણ ઉપાય હોય તો તે એજ છે કે તેઓએ પોતાની ક્રોમના બાળકોને કળવણી આપવાની દરકાર કરવી. ”

“ હું ભરૂસો રાખું છું કે શિક્ષકો મનની સાથે હૃદયની કળવણી આપશે=ધર્મ શિક્ષણ વગરની કળવણીની પદ્ધતિ તે બીલકુલ કાર્ય સાધક નથી, દુનિયાના વ્યવહારમાં પ્રવેશ કરનાર યુવાનમાં બુદ્ધિબલની સાથે બીજા શુદ્ધ ચારિત્રાદિ ગુણો પણ અવશ્ય એઈએ. ”

પુસ્તકોની પોહાંચ

લાહોર (પંજાબ) નિવાસી જસવંતરાય જૈની તરફથી “ નિન્યાનવે પ્રકારકી પૂજા ” એ નામનું એક લઘુ પુસ્તક અમોને મળ્યું છે. આ લઘુ પુસ્તકના પ્રણેતા આચાર્ય શ્રી વિજયાનંદ સૂરિ (આત્મારામજી) ના પ્રશિષ્ય શ્રીમાન્ મુનિ શ્રીવલ્લભવિજયજી છે. આ લઘુ પુસ્તકનું બીજું નામ શ્રી સિદ્ધગિરિ તીર્થાધરાજની સ્તુતિ રાખવામાં આવ્યું છે. રચના સારી છે. પ્રત્યેક સ્તવન ઉપર ત્રિવિધ રાગ સાથે સંસ્કૃત કાવ્ય મુકવામાં આવ્યા છે. આ પુસ્તક આરિતક શ્રાવકોને ઘણું ઉપયોગી છે.

ઉપરનાજ ગૃહસ્થ તરફથી “ જૈનધર્મકા સ્વરૂપ ” એ નામનું બીજું લઘુ પુસ્તક મળ્યું છે. તે પુસ્તક આચાર્ય શ્રીવિજયાનંદસૂરિ નું રચેલું છે. અંથ કર્તાના નામ ઉપસ્થીજ પુસ્તકના મહત્વની તુલના થઈ શકે તેમછે, એટલે વિશેષ વિવેચન કરવાની જરૂર નથી.

આ બંને પુસ્તક અમે ઉપકાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ, યોગ્ય પ્રસંગે તેનું વિવેચન કરવામાં આવશે.